

tal for, at man permanentgør den tolkeordning, der er, så døve kan komme med til sociale begivenheder, osv., osv.

Det er en lang række meget konstruktive forslag eller meget konstruktive initiativer og tiltag, som regeringen har taget, og som vi i Det Konservative Folkeparti er utrolig glade for og spændt venter på følgerne af.

Handlingsplanen er dog ny, og lad os nu se tiltagene virke, og lad os få redegørelsen, når ministeren er klar til at komme med den i 2004-05, sådan at vi kan have draget nogle erfaringer, inden vi får den redegørelse.

Derfor ønsker vi i Det Konservative Folkeparti at bakke op om, at ministeren kommer med en redegørelse 2004-05, og kan derfor ikke støtte det her forslag.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Min bemærkning går på, at jeg synes, fru Charlotte Dyremose kom med en meget, meget lang festremse, som om alt var nyt, og at der ikke var nogen initiativer fra tidligere. Så jeg har bare behov for en lille bekræftelse af, om de der meget fine tog, fru Charlotte Dyremose beskrev, først er bestilt efter regeringsskiftet, eller om de faktisk også var i bestilling før regeringsskiftet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen, fru Karen Klint, er der nogen, der føler sig trådt over tæerne? Nej, jeg nævner såmænd bare de initiativer, der nu heldigvis er i gang. Jeg nævner, at jeg er glad for, at der sker noget på det her område. Jeg nævner, at man ikke har været gode nok på det her område før i tiden, og at der nu bliver taget bl.a. de her initiativer, som gør det nemmere for vores handicappede at færdes som en almindelig integreret del af vores samfund.

Så roser jeg den handlingsplan, som regeringen er kommet med, og som vil hjælpe et rigtig langt stykke hen ad vejen på en utrolig lang række områder. Og så udtrykker jeg blot min glæde over, at der nu tages alle de her initiativer samtidig, og jeg mener, det længe har været tiltrængt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvndal som ordfører.

Villy Søvndal (SF):

Af to grunde er det jo et meget aktuelt tidspunkt, vi har den her diskussion på. Dels pågår der i øjeblikket økonomiforhandlinger mellem regeringen, amterne og kommunerne – de er som bekendt startet her i dag – dels har jeg forstået frailder, der sædvanligvis er meget velderrettede, at der i øjeblikket lægges sidste hånd på den arbejdsgruppe vedrørende udredning på handicapområdet, der er blevet nedsat, og som arbejder med det med en masse ministerier indblandet, bl.a. også Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Jeg synes, det er et godt forslag, Enhedslisten er kommet med, om, at man skal komme med en redegørelse, for en redegørelse kan jo besvare det grundlæggende spørgsmål: Hvordan går det egentlig på handicapområdet? Har Det Centrale Handicapråd ret, når det kom med en meget kraftig kritik for cirka et halvt år siden af udviklingen på handicapområdet? Deres vurdering var, at det ikke gik fremad, men at det gik baglæns.

Det Centrale Handicapråd er en interessant aktør i den her sammenhæng, bl.a. fordi det har en tidligere konservativ finansminister som formand, nemlig Palle Simonsen, og derfor er der ingen grund til at tro, at han ville snigløbe regeringen af ideologiske grunde.

Men en redegørelse er en meget god anledning til at spørge: Er det et glansbillede, vi får tegnet, når regeringen siger, at det går fremad. Det fremgik ligesom også af den forrige ordførers indlæg, at det var gået endog meget fremad her det sidste halvandet år, hvor vi har fået en ny regering. Det er ikke de centrale aktørers opfattelse, men de kan jo tage fejl.

Jeg synes, vi ser nogle udviklingstrends i øjeblikket, som er tilbageskridt. Med forslaget her diskuterer vi bredere tilgængelighed, det drejer sig bredt om en redegørelse om resultaterne af Det Europæiske Handicapår. Vi har i hvert fald problemer med, at den almene målsætning om, at handicappede skulle leve et liv så tæt på det normale som muligt, er på vej tilbage på nogle punkter. Vi oplever i en række amter, at man opgiver decentrale botilbud til handicappede, meget i Storstrøms Amt, meget i Ribe Amt, til fordel for igen at samle handicappede på store centralinstitutioner.

Det er et brud med 30 års handicappolitisk udvikling, og det synes jeg måske vi mangler regeringens svar på. For det her har noget at gøre med, i hvert fald efter hvad vi har fået oplyst i